

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛИЧНОЈ КАРТИ

Члан 1.

У Закону о личној карти („Службени гласник РС”, број 62/06), члан 5. мења се и гласи:

„Члан 5.

Лична карта издаје се са роком важења од 10 година, а деци са роком важења од пет година.

Држављанину старијем од 65 година живота, на његов захтев, може се издати лична карта без ограниченог рока важења, на обрасцу који не садржи микроконтролер (чип).

Држављанину који има право на личну карту, а нема пријављено пребивалиште на територији Републике Србије, издаће се лична карта на основу утврђеног боравишта са роком важења од две године.”

Члан 2.

Члан 8. мења се и гласи:

„Члан 8.

Образац личне карте садржи простор за микроконтролер (чип) и простор за машински читљиву зону за потребе аутоматског читавања података.

Ако образац садржи микроконтролер (чип), у њега се уносе сви видљиви подаци на личној карти, као и подаци о држављанству, пребивалишту, односно боравишту и адреси стана њеног имаоца и име једног од родитеља, а може се унети и јединствени матични број родитеља имаоца личне карте.

На захтев имаоца личне карте, у складу са посебним прописима, у чип се уписују квалификовани електронски сертификат имаоца и одговарајући подаци за формирање квалификованог електронског потписа тако да та лична карта постаје средство за формирање квалификованог електронског потписа, у складу са законом.

Образац личне карте садржи и заштитне елементе које прописује министар.”

Члан 3.

После члана 9. додаје се члан 9а који гласи:

„Члан 9а

Подаци о презимену и имену подносиоца захтева за личну карту, у обрасцу личне карте, могу се, на његов захтев, поред ћириличким писмом, уписати и латиничним писмом, ако за то постоји техничка могућност.

Техничке могућности, односно ограничења која се односе на број ознака којима се, на начин из става 1. овог члана, уносе одговарајући подаци утврђују се прописом из члана 6. став 2. овог закона.”

Члан 4.

У члану 10. став 4. мења се и гласи:

„За малолетна или пословно неспособна лица, захтев подноси један од родитеља уз писмену сагласност другог родитеља, односно други законски заступник или старатељ.”

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6. који гласе:

„Малолетном лицу старијем од 16 година лична карта ће се издати без сагласности другог родитеља уколико тај родитељ не врши родитељско право.

Детету ће се издати лична карта и без сагласности другог родитеља уколико тај родитељ не врши родитељско право, уз потврду надлежног органа старатељства да је издавање личне карте у интересу детета.”

Досадашњи став 5 постаје став 7.

У досадашњем ст. 6. и 7, који постају ст. 8. и 9, број: „5” замењује се бројем: „7”.

Члан 5.

У члану 14. став 1. мења се и гласи:

„Службено лице ће, приликом пријема захтева и утврђивања идентитета подносиоца, наложити подносиоцу захтева да му стави на увид одговарајућу јавну исправу издату на основу прописаних службених евиденција, ако надлежни орган не може да, по службеној дужности – приступањем подацима у централном систему за електронску обраду и складиштење података, односно увидом у евиденције о држављанству, матичну књигу рођених, матичну књигу венчаних, матичну књигу умрлих и друге евиденције које, у складу са законом, он или друго министарство води утврди чињенице о испуњености услова за издавање личне карте.”

У ставу 2. реч: „прилаже” замењује се речима: „може приложити”.

Члан 6.

У члану 16. став 2. број: „88” замењује се бројем: „70”.

Члан 7.

После члана 19. додају се наслов изнад члана и члан 19а који гласе:

„Ограничења коришћења личне карте
за прелазак државне границе

Члан 19а.

Изузетно од члана 1. став 3. овог закона, лична карта не може да служи као путна исправа и да се њеном употребом замењује коришћење путне исправе и прелази државна граница ако су испуњени услови за одузимање путне исправе – утврђени законом којим се уређују путне исправе за путовање држављана Републике Србије у иностранство.

Ако су испуњени услови из става 1. овог члана надлежни орган доноси решење о забрани коришћења личне карте као путне исправе, које важи шест месеци и које доставља имаоцу и органу који је поднео захтев.

Орган по чијем захтеву је донето решење о забрани коришћења личне карте може обнављати захтев за забрану коришћења личне карте за прелазак државне границе док буду постојали разлози из става 1. овог члана.”

Члан 8.

У члану 23. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Лична карта проглашена неважећом оглашава се у „Службеном гласнику Републике Србије” о трошку лица чија се лична карта оглашава неважећом.

Надлежни орган издаће личну карту након доношења решења о проглашењу личне карте неважећом и достављања решења „Службеном гласнику Републике Србије”.

Члан 9.

У члану 29. додаје се нова тачка 5) која гласи:

„5) које употреби личну карту супротно забрани коришћења личне карте као путне исправе (члан 19а став 2);”

Досадашње тач. 5) и 6) постају тач. 6) и 7).

Члан 10.

У члану 30. тачка 4) брише се.

Члан 11.

Лична карта издата пре дана почетка примене овог закона важи до рока наведеног у личној карти, а најдуже до 31. децембра 2016. године – до ког рока важе и личне карте издате након почетка примене Закона о личној карти („Службени гласник РС”, број 62/06), са роком важења „27. јули 2011. године”.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 2. Устава Републике Србије, којом је утврђено, између осталог, да Република Србија уређује и обезбеђује остваривање и заштиту слобода и права грађана.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о личној карти, донет 2006. године, унео је велике новине у израду, садржину и коришћење личних карата, пре свега са технолошког становишта и увођења микроконтролера (чипа). Досадашња, петогодишња пракса у његовој примени и околности настале у овом периоду указали су на потребу да се одређене норме измене, и то на предложени начин.

III. ОБЈАШЊЕЊА ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Друкчији рокови важења личних карата (члан 1. Предлога закона) предлажу се због рационализације трошкова израде, што је уштеда и за Републику Србију и за грађане, уз уважавање техничких карактеристика микроконтролера (чипа) али и физиолошких промена и деце и лица старијих од 65 година живота, а све у циљу побољшања безбедности грађана и спречавања трговине људима.

Одредба члана 2. Предлога закона предлаже се такође због техничких карактеристика и садржине микроконтролера (чипа), али и прецизирања саме норме у циљу појашњења чипа и машински читљиве зоне.

Одредба члана 3. Предлога закона омогућава грађанима да поднесу захтев за упис личног имена, осим ћириличким и латиничним писмом.

Чланом 4. Предлога закона увела би се обавеза да се за децу и пословно неспособна лица уз захтев за издавање личне карте прилаже и сагласност другог родитеља (оног који не подноси захтев), како би се спречиле злоупотребе да један родитељ без знања оног другог (који такође врши родитељско право) ова лица одводи у иностранство, будући да лична карта све више служи као путна исправа.

Измене става 1. члана 14. Закона дате у члану 5. Предлога закона предлажу се због тога што се у рад државних органа уводи централни систем за електронску обраду и складиштење података, што олакшава посао тим органима а самим тим и грађанима омогућава да на бржи и лакши начин дођу до личне карте.

Измена у члану 6. Предлога закона односи се на измену, из техничких разлога, у одређивању јединственог матичног броја грађана за држављане Републике Србије који на тој територији нису ни рођени нити имају пребивалиште а поднели су захтев за издавање личне карте.

Чланом 7. Предлога закона додаје се члан 19а из разлога што грађани Републике Србије одређене граничне прелазе могу да пређу и са личном картом која се у тим случајевима користи као путна исправа. Обзиром да су Законом о путним исправама прописани услови када надлежни орган може да одбије издавање путне исправе или да је одузме, потребно је исту могућност, односно спречавање злоупотребе коришћења личне карте за прелазак државне

границе предвидети и за личне карте у случајевима када се користе у сврху преласка државне границе.

Измене у члану 8. предлажу се у циљу побољшања процедуре оглашавања личне карте неважећом.

Чланом 9. Предлога закона прописана је казнена одредба за члан 19а који се додаје чланом 7. Предлога закона.

Члан 10. Предлога закона је правно-техничка редакција текста.

Продужење важења личних карата издатих по претходном Закону о личној карти, на старим обрасцима, у члану 11. Предлога закона потребно је због тога што је остао велики број незамењених личних карата издатих на старом обрасцу да би било технички немогуће заменити их у преосталих неколико месеци до истека њиховог важења по сили закона, јула ове године.

Чланом 9. Предлога закона предлаже се ступање овог закона на снагу у редовном року, осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлажемо доношење Закона о изменама и допунама Закона о личној карти по хитном поступку из разлога што је на основу сада важећег закона велики број грађана у законској обавези да замени личну карту чији рок важења истиче 27. јула 2011. године, и што је неопходно да се продужи рок важења наведених личних карата до 31. децембра 2016. године, обзиром да већина грађана до сада није заменила своју личну карту издату на старом обрасцу.

Сматрамо да је потребно да Нацрт закона о изменама и допунама Закона о личној карти буде разматран по хитном поступку у Народној скупштини.